

Ámos

¹ Slova Amosova, (kterýž byl mezi pastýøi) z Tekoa, kteráž vidìl o Izraelovi za dnù Uziáše krále Judského, a za dnù Jeroboáma syna Joasova, krále Izraelského, dvì léti pøed zemì tøesením. ² I øekl: Hospodin øvátì bude z Siona, a z Jeruzaléma vydá hlas svùj, i budou kvíliti salášové pastýøù, a vyschnou pole nejvýbornijší. ³ Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Damašku, ovšem pro ètveru neodpustím jemu, proto že mlátìli Galáda cepami okovanými. ⁴ Ale pošli oheð na dùm Hazaelùv, kterýžto zžìøe paláce Benadadovy. ⁵ I polámi závoru Damašku, a vypléním obyvatele z údolí Aven, a toho, kterýž drží berlu, z domu Eden, i pùjde v zajetí lid Syrský do Kir, dí Hospodin. ⁶ Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Gázy, ovšem pro ètveru neslituji se nad ním, proto že je zajímající, v zajetí vìené podrobovali Idumejským. ⁷ Ale pošli oheð na zed Gázy, kterýžto zžìøe paláce její, ⁸ A vypléním obyvatele z Azotu, i toho, kterýž drží berlu, z Aškalon, a obrátím ruku svou proti Akaron, i zahyne ostatek Filistinských, praví Panovník Hospodin. ⁹ Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Týru, ovšem pro ètveru neodpustím jemu, proto že je v zajetí vìené podrobili Idumejským, a nepamatovali na smlouvu bratrskou. ¹⁰ Ale pošli oheð na zed Tyrskou, kterýžto zžìøe paláce jeho. ¹¹ Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Edoma, ovšem pro ètveru neslituji se nad ním, proto že udusiv v sobì všecku lítostivost, stihá meèem bratra svého, a hnìv jeho ustaviènì rozsapává, anobrž vzteklost jeho špehuje bez pøestání. ¹² Ale pošli oheð na Teman, kterýžto zžìøe paláce v Bozra. ¹³ Toto praví Hospodin:

Pro troji nešlechtnost synù Ammon, ovšem pro ètveru neodpustím jemu, proto že roztínali tìhotné Galádské, jen aby rozšíøovali pomezí své. ¹⁴ Ale zanítím oheð na zdi Rabba, kterýžto zžíøe paláce její, s troubením v den boje a s bouøí v den vichøice. ¹⁵ I pùjde král jejich v zajetí, on i knížata jeho s ním, praví Hospodin.

2

¹ Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Moábovu, ovšem pro ètveru neodpustím jemu, proto že spálil kosti krále Idumejského na vápno. ² Ale pošli oheð na Moába, kterýžto zžíøe paláce Kariot, i umøe s hlukem Moáb, s køikem a s hlasem trouby. ³ A vypléním soudce jeho, i všechna knížata jeho zmordují s ním, praví Hospodin. ⁴ Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Judovu, ovšem pro ètveru neslitují se nad ním, proto že oni pohrdají zákonem Hospodinovým, a ustanovení jeho neostøíhají, a svodí se lžmi svými, jichž následovali otcové jejich. ⁵ Ale pošli oheð na Judu, kterýžto zžíøe paláce Jeruzalémské. ⁶ Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Izraelovu, ovšem pro ètveru neodpustím jemu, proto že prodávají spravedlivého za peníze, a nuzného za pár støevícù. ⁷ Kteøíž dychtí, aby chudé s prstí smísili, a cestu tichých pøevracejí; nadto syn i otec vcházejí k jedné a též mladici, aby poškrvnili jména svatosti mé. ⁸ A na odìvu zastaveném klaníjí se poi každém oltáøi, a víno pokutovaných pijí v domì bohù svých, ⁹ Ješto jsem já vyhladil Amorejského od tvøoi jejich, jehož vysokost byla jako vysokost cedrù. Aèkoli pevnì stál jako dub, však jsem zkazil svrchu ovoce jeho, pospodu pak koøeny jeho. ¹⁰ A vás já jsem vyvedl z zemì Egyptské, a vyvedl jsem vás po poušti ètyøidceti let, abyste dìdièni vládli zemí Amorejského. ¹¹ A vzbuzoval jsem z synù

vašich proroky, a z mládencù vašich Nazarejské. Zdaliž není tak, ó synové Izraelští? praví Hospodin. ¹² Ale vy jste napájeli Nazarejské vínem, a prorokùm jste zapovídali, økouce: Neprorokujte. ¹³ Aj, já tlaèiti budu zemi vaši tak, jako vùz tížký tlaèí snopy. ¹⁴ I zahyne utíkání od rychlého, silný též neužive síly své, a udatný nevysvobodí života svého. ¹⁵ A ten, kterýž se chápa luèišti, neostojí, a èerstvý na nohy své neutèèe, a ten, kterýž jezdí na koni, nevysvobodí života svého. ¹⁶ Ale i zmužilého srdce mezi nejudatnějšími nahý utíkati bude v ten den, praví Hospodin.

3

¹ Slyšte slovo to, kteréž mluví Hospodin proti vám, synové Izraelští, proti vši té rodinì, kterouž jsem vyvedl z zemi Egyptské, øka: ² Toliko vás samy poznal jsem ze všeliké rodiny zemi, protož trestati vás budu ze všech nepravostí vašich. ³ Zdaliž pùjdou dva spolu, leè by se snesli? ⁴ Zdaliž zaøve lev v lese, když by nebylo žádné loupeže? Vydá-liž lvíèek hlas svůj z peleše své, kdyby lapiti nemìl? ⁵ Padne-liž ptáèe do osídla na zem, když by žádné léèky nebylo? Bude-liž zdviženo osídlo z zemi, když by nic neuvázlo? ⁶ Zdaliž když se troubí trubou v mìstì, lid s strachem se nezbíhá? Zdaž když se má státi v mìstì co zlého, Hospodin toho známa neèiní? ⁷ Neèiníť zajisté Panovník Hospodin nièeho, leè by zjevil tajemství své služebníkùm svým prorokùm. ⁸ Lev øve, kdož by se nebál? Panovník Hospodin velí, kdož by neprorokoval? ⁹ Rozhlaste po palácích v Azotu, a po palácích v zemi Egyptské, a rcete: Sbeøte se na hory Samaøí, a vizte znepokojení veliká u prostøed niho a nátisk trpící v nìm, ¹⁰ A že neumìjí dìlati upøímì, dí Hospodin. Poklady skládají z nátisku a loupeže na palácích svých. ¹¹ Protož

takto praví Panovník Hospodin: Aj, nepřítel, a to na zemi tuto vůkol, a ten' odejme od tebe sílu tvou, i budou rozchvátáni palácové tvoji. ¹² Takto praví Hospodin: Jako když vytrhne pastýř z úst lva dva hnáty aneb kus ucha, tak vytrženi budou synové Izraelští, sedící v Samaøí lhostejní na postelích, a na ložcích rozkošných. ¹³ Slyšte a osvědíte v domì Jákobovi, dí Panovník Hospodin, Bùh zástupù, ¹⁴ Že v ten den, když Izraele trestati budu pro pøestoupení jeho, navštívím také oltáøe v Bethel, a od'ati budou rohové oltáøe, tak že spadnou na zem. ¹⁵ A udeøím domem zimním o dùm letní, i zahynou domové z kostí slonových, a konec vezmou domové velicí, praví Hospodin.

4

¹ Slyšte slovo toto, ó krávy Bázanské, kteréž jste na horách Samaøských, kteréž nátisk èinite chudým, a potíráte nužné, kteréž øíkáte pánùm jejich: Pøineste, a' pijeme. ² Pøisáhl Panovník Hospodin skrze svatost svou, že aj, dnové jdou na vás, v nichž vezme vás na háky, a potomky vaše na udice rybáøské. ³ I vyjdete mezerami, každá tak, jakž stojí, a budete rozhazovati, což na palácích, dí Hospodin. ⁴ Jdítež do Bethel, a buítež pobihlci Galgala, rozmnožujte pøevrácenost, a pøinášejte každého jitra obiti své, tøetího roku desátky své. ⁵ A pálíce obit chvály z kvašených vící, provolejte i obiti dobrovolné, a rozhlaste, ponìvadž se vám tak líbí, ó synové Izraelští, dí Panovník Hospodin. ⁶ A aèkoli já dal jsem vám èistotu zubù po všech místech vašich, totiž nedostatek chleba na všech místech vašich, a však jste se ke mnì neobrátili, dí Hospodin. ⁷ Já také zadržel jsem vám deš', když ješti tøi mìsícové byli do žní, a dštil jsem na jedno místo, a na druhé místo jsem nedštil; jeden díl deštím svlažen byl, a ten díl, na kterýž nepršelo, uschl. ⁸ A toulali se dvì i tøi místa k jednomu

mìstu, aby se napili vody, aniž se napiti mohli, a však jste se neobrátili ke mnì, dí Hospodin. ⁹ Bil jsem vás suchem a rzí; hojnost, kterouž pøinášely zahrady vaše a vinice vaše, i fíkoví vaše, i olivoví vaše, pojedly housenky, a však jste se neobrátili ke mnì, dí Hospodin. ¹⁰ Poslal jsem na vás mor tak jako na Egypt, zbil jsem meèem mládence vaše, v zajetí jsem vydal konì vaše, a uèinil jsem, že vstupoval smrad vojsk vašich i v chòipì vaše, a však jste se neobrátili ke mnì, dí Hospodin. ¹¹ Podvrátil jsem vás, jako podvrátil Bùh Sodomu a Gomoru, tak že jste byli jako hlavní vychvácená z ohnì, vždy však neobrátili jste se ke mnì, dí Hospodin. ¹² A protož tak^t uèiním, ó Izraeli, a ponìvadž tak^t uèiniti míním, pøipraviž se vstòíc Bohu svému, ó Izraeli. ¹³ Nebo aj, on jest sformovatel hor a stvoøitel vitrù, a oznamuje èlovìku, jaké by bylo jeho myšlení; èiní z záøe jitøní tmu, a šlapá po vysokostech zemì. Hospodin Bùh zástupù jest jméno jeho.

5

¹ Slyšte slovo toto, kteréž já vynáším proti vám, totiž naòikání nad domem Izraelským. ² Padne^t, aniž více povstane panna Izraelská; opuština bude v zemi své, nebude žádného, kdo by jí pozdvihl. ³ Nebo takto praví Panovník Hospodin: V mìstì, z kteréhož vycházelo tisíc, zůstane sto, v tom pak, z kteréhož vycházelo sto, zůstane deset domu Izraelskému. ⁴ Nebo takto praví Hospodin domu Izraelskému: Hleďte mne a živi buíte. ⁵ A nehleďte Bethel, aniž choíte do Galgala, a do Bersabé se nesmýkejte; nebo Galgal jistotnì se pøestihuje, a Bethel pøijde na nic. ⁶ Hleďte Hospodina, (a živi buíte, aby nepronikl jako oheò domu Jozefova, a nesehltl, a nebylo by žádného, kdo by uhasil Bethelské, ⁷ Kteòíž promìdují v pelynek soud, a spravedlnosti na zemi zanechávají), ⁸ Toho, kterýž uèinil

Kuóátka i Oriona, kterýž promòduje stín smrti v jitro, a den v temnosti noèní, kterýž pøivolává vody moøské, a vylévá je na svrcek zemì, jehož jméno jest Hospodin, ⁹ Kterýž oèerstvuje zemdleného proti silnému, tak že zemdlený do pevnosti vchází. ¹⁰ Nenávidí trescíího v bráni, a toho, kdož mluví více pravé, v ohavnosti mají. ¹¹ A protož, proto že loupíte chudého, a bõímì obilé béøete od niho, domù z tesaného kamení nastavili jste, ale nebudete bydliti v nich; vinic výborných naštipovali jste, ale nebudete pítí vína z nich. ¹² Nebo já vím o mnohých nešlechtnostech vašich a velikých hõíších vašich, že trápíte spravedlivého, berouce poctu, a nuzných pøi v bráni pøevracíte. ¹³ Protož rozumný v ten èas mlèeti musí, nebo èas ten zlý jest. ¹⁴ Hledejte dobrého a ne zlého, abyste živi byli, a budeť tak Hospodin Bùh zástupù s vámi, jakž pravíte. ¹⁵ Mijte v nenávisti zlé, a milujte dobré, a ustanovte v bráni soud; snad Hospodin Bùh zástupù milost uèiní ostatkùm Jozefovým. ¹⁶ Protož takto praví Panovník Hospodin, Bùh zástupù: Po všech ulicích bude kvílení, a na všechny strany zkøiknou: Ouvech, ouvech, a povolají oráèe k pláèi a kvílení s tìmi, kteøíž umìjí naøíkati. ¹⁷ Nýbrž i po všech vinicích bude kvílení, když projdu prostøedkem tebe, dí Hospodin. ¹⁸ Bìda tìm, kteøíž žádají dne Hospodinova. K èemuž jest vám ten den Hospodinùv, ponìvadž jest tmy a ne svìtla? ¹⁹ Jako když by nikdo utíkal pøed lvem, potkal by se s ním nedvid; aneb když by všel do domu, a zpolehna rukou svou na stìnu, uškl by ho had. ²⁰ Zdali není tmy a ne svìtla den Hospodinùv, v němž není blesku, ale mrákota? ²¹ Nenávidím, zavrhl jsem svátky vaše, aniž sobì chutnám slavností vašich. ²² Nebo budete-li mi obitovati zápaly a suché obiti vaše, neoblíbím jich, a na pokojné obiti krmného dobytka vašeho nepopatøím. ²³ Odejmi ode mne hluk písni svých, ani hudby louten

vašich nechci poslouchati. ²⁴ Ale povalí se jako voda soud, a spravedlnost jako potok silný. ²⁵ Zdali jste mni obiti a dary obitovali na poušti za ètyøidceti let, dome Izraelský? ²⁶ Nýbrž nosili jste stánek Melecha vašeho a Kijuna, obrazy vaše, hvìzdu boha vašeho, kteréžto vci sami jste sobì zdìlali. ²⁷ Protož pøestìhuji vás dále než Damašské, praví Hospodin, jehož jméno jest Bùh zástupù.

6

¹ Bìda pokoj majícím na Sionu, a doufajícím v horu Samaøskou, kteréžto hory jsou slovoutné mimo jiné u tich národù, k nimž se scházejí dùm Izraelský. ² Projdìte až do Chalne, a odtud jdìte do Emat veliké, a sstupte do Gát Filistinských, a shlédnìte, jsou-li která království lepší nežli tato? Jest-li vìtší jejich kraj nežli kraj váš? ³ Kteøíž smyslíte, že jest daleko den bídy, a pøistavujete stolicì nátisku. ⁴ Kteøíž léhají na ložcích slonových, a rozkošni sobì poèínají na postelích svých, kteøíž jídají berany z stáda a telata nejtuenìjší, ⁵ Pøizpívujíce k loutni jako David, vymýšlejíce sobì nástroje muzické. ⁶ Kteøíž pijí z bání vinných, a drahými mastmi se maží, aniž jsou èitelnì bolesti pro potøení Jozefovo. ⁷ Proèež již⁴ pùjdou v zajetí v prvním houfu stihujících se, a tak nastane žalost tím, kteøíž sobì rozkošni poèínají. ⁸ Pøisáhl Panovník Hospodin skrze sebe samého, dí Hospodin Bùh zástupù: V ohavnosti mám pýchu Jákobovu, i palácù jeho nenávidím, proèež vydám mìsto i vše, což v nìm jest. ⁹ I stane se, že pozůstane-li deset osob v domì jednom, i ti zemrou. ¹⁰ A vezme nikoho strýc jeho, aneb ten, kterýž mu strojí pohøeb, aby vynesl kosti z domu, a dí tomu, kdož jest v pokoji domu: Jest-liž ještì s tebou kdo? I dí: Není žádného. I øekne: Mlè, proto že nepøipomínali jména Hospodinova. ¹¹ Nebo aj, Hospodin pøíkáže, a bítì bude na dùm veliký

pøívaly, a na dùm menší rozsedinami. ¹² Zdaliž koni bìžeti mohou po skále? Zdaliž ji kdo orati mùže voly? Nebo jste promìnili soud v jed, a ovoce spravedlnosti v pelynek, ¹³ Vy, kteøíž se veselíte, ano není z èeho, øíkajíce: Zdaliž jsme svou silou nevzali sobì rohù? ¹⁴ Ale aj, já vzbudím proti vám, ó dome Izraelský, praví Hospodin Bùh zástupù, národ, kterýž vás ssouží, odtud, kudy se jde do Emat, až do potoka roviny.

7

¹ Toto mi ukázal Panovník Hospodin, že aj, formoval kobyly, když nejprvé poèala rùsti otava, když aj, otava byla po královském poseèení. ² I stalo se, když snìdly byliny zemské, že jsem øekl: Panovníèe Hospodine, odpustiž, prosím. Kdož zùstane Jákobovi? Nebo[†] ho malièko jest. ³ I želel Hospodin toho. Nestane[†] se, øekl Hospodin. ⁴ Tedy ukázal mi Panovník Hospodin, a aj, Panovník Hospodin volal, že pøi svou povede ohnìm. A spáliv propast velikou, spálil i díl. ⁵ Já pak øekl jsem: Panovníèe Hospodine, pøestaniž, prosím. Kdož zùstane Jákobovi? Nebo[†] ho malièko jest. ⁶ I želel Hospodin toho. A ani toho se nestane, øekl Panovník Hospodin. ⁷ Potom ukázal mi, a aj, Pán stál na zdi podlé pravidla vzdílané, v jehož ruce bylo pravidlo. ⁸ I øekl mi Hospodin: Co vidíš, Amose? Øekl jsem: Pravidlo. I øekl Pán: Aj, já položím pravidlo u prostøed lidu svého Izraelského, nebudu[†] již více promíjeti jemu. ⁹ Nebo zpuštìny budou výsosti Izákovy, a svatynì Izraelovy zpustnou, tehdáž, když povstanu proti domu Jeroboámovu s meèem. ¹⁰ Tedy poslal Amaziáš knìz Bethelský k Jeroboámovi králi Izraelskému, øka: Spuntoval se proti tobì Amos u prostøed domu Izraelského, ta zemì nemohla by snèsti všech slov jeho. ¹¹ Nebo takto praví Amos: Od meèe umøe Jeroboám,

a Izrael jistotni pøestìhován bude z zemì své. ¹² Potom øekl Amaziáš Amosovi: Ó vidoucí, ujdì, radím^t, utec do zemì Judské, a jez tam chléb, a tam prorokuj. ¹³ Ale v Bethel již více neprorokuj, nebo ono svatynì králova i dùm královský jest. ¹⁴ Tedy odpovídaje Amos, øekl Amaziášovi: Nebyl^t jsem já prorokem, ano ani synem prorockým, ale byl jsem skotákem, a èesával jsem plané fíky. ¹⁵ Ale Hospodin mne vzal, když jsem chodil za stádem, a øekl mi Hospodin: Jdi, prorokuj lidu mému Izraelskému. ¹⁶ Nynì tedy slyšíš slovo Hospodinovo. Ty pravíš: Neprorokuj v Izraeli, a nekaž v domì Izákovi. ¹⁷ Protož takto praví Hospodin: Žena tvá cizoložiti bude v mìstì, synové pak tvoji i dcery tvé od meèe padnou; a zemì tvá provazcem dílena bude, a ty v zemì neèisté umøeš, Izrael pak jistotni pøestìhován bude z zemì své.

8

¹ Také mi ukázal Panovník Hospodin, a aj, byl koš ovoce letního. ² A øekl: Co ty vidíš, Amose? I øekl jsem: Koš ovoce letního. Opit mi øekl Hospodin: Pøišeltì konec lidu mému Izraelskému, nebudu^t již více promíjeti jemu. ³ Proèež kvíliti budou zpìnové chrámoví v ten den, praví Panovník Hospodin. Množství mrtvých, mlèe, namece na všelijaké místo. ⁴ Slyštež to vy, kteøíž sehlcujete chudého, abyste vyhladili nuzné z zemì, ⁵ Øíkajíce: Skoro-liž pomine novmìsíce, abychom prodávali obilé, a sobota, abychom otevøeli obilnice, abychom ujímali efi, a pøivítšovali váhy, a faleš provodili vážkami falešnými, ⁶ Kupující za peníze nuzné, a chudého za pár støevícù, nadto abychom plevy obilné prodávali? ⁷ Pøisáhl Hospodin skrze důstojnost Jákobovu: Že^t se nezapomenu na víky na všechny skutky jejich. ⁸ Nad tím-liž by se netøásla i zemì, a nekvílil by každý, kdož pøebývá na ní? Proto-liž by nemìla vystoupiti

všecka jako potok, a zachváčena i zatopena býti jako potokem Egyptským? ⁹ Anobř stane se v ten den, praví Panovník Hospodin, uèiním, že slunce zajde o poledni, a uvedu tmy na zemi v jasný den. ¹⁰ A promìním svátky vaše v kvìlení, a všechny zpìvy vaše v naøíkání, a zpùsobím to, že bude na každých bedrách žínì, a na každé hlavì lysina, a bude v zemi této kvìlení jako nad jednorozeným, a poslední vici její jako den hoøkosti. ¹¹ Aj, dnové jdou, dí Panovník Hospodin, že pošli hlad na zemi, ne hlad chleba, ani žízeò vody, ale slyšení slov Hospodinových, ¹² Tak že toulati se budou od moøe až k moøi, a od pùlnoci až na východ bìhati, hledajíce slova Hospodinova, však nenajdou. ¹³ V ten èas umdlévati budou panny krásné, ano i mládenci tou žízní, ¹⁴ Kteøíž pøisahají skrze ohavnost Samaøskou, a øíkají: Živ[†] jest Bùh tvùj, ó Dan, a živa jest cesta Bersabé. I padnou, a nepovstanou více.

9

¹ Vidìl jsem Pána, an se postavil na oltáøi a øekl: Udeø v makovici, až se zatøesou ty veøeje, a rozetni je všechny od vrchu jejich, ostatek pak meèm zmorduji. Neuteèe[†] žádný z nich, aniž kdo z nich bude, ješto by toho znikl. ² By[†] se pak do zemì zakopali, i odtud by je ruka má vzala; pakli by vstoupili do nebe, i odtud bych je strhl. ³ A jestliže by se schovali na vrchu Karmele, vyhledám a vezmu je odtud; pakli by se skryli pøed oèima mýma na dni moøe, pøikáží hadu, aby je i odtud vyhryzl. ⁴ Pakli[†] by šli v zajetí pøed nepøátely svými, i tam pøikáží meèi, aby je zmordoval; obrátím zajisté oko své proti nim k zlému, a ne k dobrému. ⁵ Nebo Panovník Hospodin zástupù když se jen dotkne zemì, rozplývá se, a kvílí všickni pøebývající na ní, a vystupuje všecka jako potok, a zatopena bývá jako potokem Egyptským, ⁶ Kterýž vzdílal na nebesích paláce

své, a zástup svùj na zemi sšikoval, kterýž mùže zavolati vody moøské, a vyliti ji na svrchek zemì, jehož jméno jest Hospodin. ⁷ Zdaliž nejste podobni synùm Mouøenínù pøede mnou, ó synové Izraelovi? dí Hospodin. Zdaliž jsem Izraele nevyvedl z zemì Egyptské, tak jako Filistinské z Kaftor, a Syrské z Kir? ⁸ Aj, oèi Panovníka Hospodina proti království tomuto høešícímu, abych je vyhladil se svrchku zemì, a však nevyhladím docela domu Jákobova, dí Hospodin. ⁹ Nebo aj, já pøikázal jsem, a budu zmítati domem Izraelským mezi všemi národy, tak jako zmítáno bývá na øeici, tak že ani kamenìeko nepropadne na zem. ¹⁰ Meèem zbiti budou všickni høíšníci z lidu mého, kteøíž øíkají: Nepøiblíží^t se, aniž potká nás to zlé. ¹¹ V ten den zdvihnu stánek Davidùv, kterýž klesá, a zahrádím mezery jeho, a zboøeniny jeho opravím, a vzdílám jej jako za dnù starodávních, ¹² Aby dìdili s ostatky Idumejských a se všechními národy, nad kterýmiž jest vzýváno jméno mé, dí Hospodin, kterýž to uèiní. ¹³ Aj, dnové jdou, dí Hospodin, že postihati bude oráè žence, a ten, kdož tlaèí hrozny, rozsevaèe, hory pak dštíti budou mstem, a všickni pahrbkové oplývati. ¹⁴ Pøivedu také zajatý lid svùj Izraelský, a vystavìjí místa zpuštiná, aby v nich bydlili; a budou štipovati vinice, a píti víno jejich, nadìlají i zahrad, a jísti budou ovoce jejich. ¹⁵ A tak je štipím v zemi jejich, že nebudou vykoøenìni více z zemì své, kterouž jsem dal jim, praví Hospodin Bùh tvùj.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900